ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑΙ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 8ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2859

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
27
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
1959

Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

ΜΕΤΑ ΤΡΙΕΤΗ ΕΞΟΡΙΑΝ

Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΑΥΡΙΟΝ ΘΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ

Θὰ τύχῃ θερμῆς ὑποδοχῆς

Ο κ. ΜΕΝΤΕΡΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἀνεκοινώθη ἐπισήμως, ὅτι ὁ ἐνταῦθα εὑρισκόμενος ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος θὰ ἀφιχθῇ εἰς Λευκωσίαν τῆς Κύπρου τὴν μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς μετὰ τριετῆ ἐξορίαν. Ὁ Μακάριος θὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Λονδίνου ἀεροπορικῶς αὔριον Σάββατον, θὰ σταθμεύσῃ δὲ μόνον εἰς Ρώμην, ὅπου καὶ θὰ διανυκτερεύσῃ.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Ἐκ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἀνεκοινώθη, ὅτι ὁ ἐθνάρχης Μακάριος θὰ ἀφιχθῇ ἀεροπορικῶς εἰς Λευκωσίαν τὴν 1.30 μ. μ. τοπικὴν ὥραν τῆς Κυριακῆς. Οἱ ἐνταῦθα ξένοι ἀνταποκριταὶ μεταδίδουν, ὅτι οἱ Ἕλληνες Κύπριοι ἑτοιμάζουν θερμοτάτην ὑποδοχὴν εἰς τὸν Μακάριον.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ Τοῦρκος πρωθυπουργὸς κ. Μεντερές, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, ἐτραυματίσθη κατὰ τὸ ἀεροπορικὸν δυστύχημα τοῦ Γκάτγουϊκ, ἀνεχώρησε χθὲς ἀεροπορικῶς ἐπιστρέφων εἰς Ἄγκυραν. Μετὰ τοῦ κ. Μεντερὲς ἀνεχώρησαν ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Ζορλοῦ καὶ τρεῖς ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ τουρκικοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον τραυματισθῆ κατὰ τὸ δυστύχημα τοῦ Γκάτγουϊκ.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ κ. Μεντερὲς προέβη εἰς τὴν ἑξῆς δήλωσιν:

«Ἐλπίζω, ὅτι ἡ ἑπομένη συνάντησίς μας θὰ γίνῃ ὑπὸ καλλιτέρας συνθήκας».

Διὰ τὴν Κύπρον ὁ κ. Μαρκεζίνης θεωρεῖ προτιμότερα ἀπὸ τὴν σημερινὴν λύσιν τὰ προταθέντα εἰς τὸ παρελθὸν σχέδια

Ο κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΩΡΕΙ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς πρῶτος ὡμίλησεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Μαρκεζίνης, ὁ ὁποῖος εἶπε, μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Αἱ συμφωνίαι τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου φιλοδοξοῦν νὰ ἀποτελέσουν τὴν ὁριστικὴν λύσιν τοῦ κυπριακοῦ καὶ κατὰ τοῦτο διακρίνονται μὲ ὅλας τὰς προηγουμένας προτάσεις καὶ σχέδια, τῶν ὁποίων ἡ φιλοδοξία ἦτο νὰ καλύψουν προσωρινότητα. Προκύπτει ὅθεν ἄμεσον τὸ ἐρώτημα, ἐὰν θὰ ἔπρεπε νὰ προχωρήσωμεν εἰς ὁριστικὴν λύσιν καὶ ἡ εἰς αὐτὸ ἀπάντησις ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ ἑξῆς:

Ἐὰν διὰ τῆς ὁριστικῆς λύσεως ἐπετυγχάνετο τουλάχιστον ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπός, ἢ ἐὰν διὰ τῆς ὁριστικῆς λύσεως ἀπεκλείετο μία προσωρινότης ἡ ὁποία ἐνέκρυπτε σοβαρωτάτους κινδύνους, ἢ ἐάν, τέλος, ὑπῆρχεν ἐπείγουσα τουλάχιστον ἐθνικὴ ἀνάγκη, τότε βεβαίως ἔπρεπε νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ὁριστικὴν λύσιν. Ἄλλως, πᾶσα ἄλλη λύσις προσωρινότητος ἦτο προτιμητέα. Καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου βασικοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ δηλαδὴ τῆς διεκδικήσεως τῆς αὐτοδιαθέσεως οὐδεὶς βεβαίως δύναται νὰ γίνῃ λόγος. Διότι ἡ αὐτοδιάθεσις εἶχε καὶ ἐπισήμως ἐγκαταλειφθῆ ὑπὸ τῶν προτάσεων τοῦ ἀρχιεπισκόπου πρὸς τὴν Ἀγγλίδα βουλευτὴν κ. Κάσλ, διὰ τῶν ὁποίων ἐπρότεινε τὴν λύσιν τῆς δεσμευμένης ἀνεξαρτησίας. Ἀλλά, οὐσιαστικῶς τὸ ἐρώτημα διὰ τὴν αὐτοδιάθεσιν ὑπῆρχε πάντοτε, διότι ὅλοι σοβαρῶς πιστεύομεν, ὅτι ἡ πίστις πρὸς τὴν διεκδίκησιν τῆς αὐτοδιαθέσεως, ὄχι ἔστω πρὸς τὴν αὐτοδιάθεσιν αὐτὴν καθ' ἑαυτήν, ἀλλὰ πρὸς τὴν δυνατότητα πραγματοποιήσεώς της, μάλιστα ἐντὸς τακτῆς καὶ εὐλόγου προθεσμίας, οὐδέποτε εἰς τὴν πραγματικότητα ὑπῆρχεν εἰς τὴν κυβέρνησιν. Ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀληθές, τότε διερωτᾶται τις, διατί πράγματι ἀπερρίφθησαν αἱ προτάσεις Χάρντιγκ τοῦ 1955 καὶ τοῦ 1956;

Ἡ λύσις αὕτη δι' ἐκείνους ποὺ ἐπεδίωκον τὴν αὐτοδιάθεσιν δὲν ἦτο τι τὸ ἰδεῶδες, ἀλλὰ πάντως συγκρινομένη μὲ τὴν συμφωνίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐφθάσαμεν εἶχε πάντοτε τοῦτο τὸ προσόν, ὅτι ἄφηνε τελείως ἀνοικτὸν τὸ μέλλον καὶ διὰ πλήρη αὐτοδιάθεσιν καὶ

διὰ ἕνωσιν καὶ ἐπὶ πλέον δὲν ἐδημιούργει σκληρὰν πραγματικότητα, διὰ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ ταλαιπωρηθῆ καὶ νὰ παλαίσῃ τὸ ἔθνος διὰ νὰ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ αὐτάς, ὅπως ἡ ἐγκατάστασις τουρκικοῦ στρατοῦ».

Συνεχίζων ὁ κ. Μαρκεζίνης λέγει, ὅτι αἱ προτάσεις Χάρντιγκ καὶ Ράντκλιφ εἶχον ἐλαττώματα, ὡς ἀνέφερεν ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ, ἀλλὰ δὲν ἐδημιούργουν τετελεσμένην κατάστασιν. Εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς κυβερνήσεως ἐξ ἄλλου εἶναι φανερόν, ὅτι συνετέλεσεν ὁ φόβος τῆς διχοτομήσεως, τὸν ὁποῖον ὅμως ἐξεμεταλλεύθησαν οἱ Βρετανοὶ καὶ οἱ Τοῦρκοι.

Οὔτε τὸ νὰ φύγουν οἱ Ἄγγλοι ἀπὸ τὴν νῆσον ἐπίσης ἐπετεύχθη, διότι ἐνῷ ὅλαι αἱ ὁδοὶ ἐκλείσθησαν ἐκείνη ἡ ὁποία παρέμεινεν ἀνοικτὴ εἶναι τὸ ἂν θέλουν οἱ Κύπριοι νὰ παραμείνουν εἰς τὴν Βρετανικὴν Κοινοπολιτείαν.

Διὰ τὰς βάσεις, συνεχίζει ὁ κ. Μαρκεζίνης ὁ κ. Ἀβέρωφ ἔχει δίκαιον, ἀλλὰ αἱ βάσεις αὗται θὰ ἔπρεπε νὰ δοθοῦν ἀπὸ τὸ ἴδιον τὸ κυπριακὸν κράτος καὶ ὁπωσδήποτε ὄχι ὑπὸ πλήρη κυριότητα.

Συμφωνῶ ἐτόνισε περαιτέρω ὁ κ. Μαρκεζίνης ὅτι ἡ Ἀγγλία, ἡ Τουρκία καὶ τὸ ΝΑΤΟ ἐπείγοντο διὰ τὴν λύσιν τοῦ κυπριακοῦ. Συμφωνῶ ἐπίσης ὅτι ἡ ἑλληνοτουρκικὴ φιλία εἶναι χρήσιμος, ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ στηρίζωνται ἐπὶ ἀμοιβαίων αἰσθημάτων. Περαιτέρω ὁ κ. Μαρκεζίνης ἀναλύει τὰς συμφωνίας τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου, τὰς ὁποίας καὶ κατακρίνει.

Ἀκολούθως τὸν λόγον λαμβάνει ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Π. Κανελλόπουλος, ὁ ὁποῖος λέγει, ὅτι θὰ ἀπαντήσῃ ἓν πρὸς ἓν εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ὁποία προσπαθεῖ νὰ παραπλανήσῃ τὸν λαὸν ἰσχυριζομένη, ὅτι τὰ προηγούμενα σχέδια ἐπιλύσεως τοῦ κυπριακοῦ ἦσαν προτιμότερα ἀπὸ τὴν συμφωνίαν τοῦ Λονδίνου, διὰ τῆς ὁποίας ἐν τούτοις ἀποδίδεται ἡ ἐλευθερία εἰς τὸν κυπριακὸν λαόν.

Ὁ κ. πρωθυπουργός, εἶπε συνεχίζων ὁ κ. Κανελλόπουλος, ἐτόνισεν, ὅτι δὲν κατήγαγε νίκην, ἀλλὰ βεβαίως αἰσθάνεται ὑπερήφανος, διότι ἐδόθη εἰς τὸ κυπριακὸν πρόβλημα ἡ πλέον ρεαλιστικὴ λύσις. Δὲν ἐπανηγύρισεν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλλάδος. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἦτο ὅτι ἐξῆρε τὸ γεγονὸς ἀπὸ τῆς γενικωτέρας του ἱστορικῆς σημασίας.

Ἀναφερόμενος εἰς τὰ ὅσα εἶπεν ὁ κ. Μαρκεζίνης, ὁ κ. Κανελλόπουλος, εἶπεν, ὅτι οἱ λόγοι του ἔφερον συναισθηματικὰς δονήσεις, ἐνῷ ὁ κ. Μαρκεζίνης θεωρεῖται ὡς ὁ κατ' ἐξοχὴν ρεαλιστὴς καὶ ὄχι αἰσθηματίας. Καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὸν ἱστορικὸν ρεαλισμὸν διὰ νὰ ἀντικρούσωμεν τοὺς παραπλανητικοὺς λόγους. Ὁ ἱστορικὸς αὐτὸς ρεαλισμὸς ἐπέβαλε νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῶν συμμάχων μας καὶ κατὰ κύριον λόγον μὲ τὴν Τουρκίαν.

Δύο ἦσαν αἱ διαγραφόμεναι δυνατότητες: Πρῶτον νὰ ἔλθωμεν εἰς πόλεμον μὲ τὴν Ἀγγλίαν ἢ καὶ μὲ τὴν Τουρ-

κίαν, ἀλλὰ οὐδεὶς ἐχέφρων θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εἴπῃ ὅτι ἦτο δυνατὸς ἕνας πόλεμος ἔστω καὶ πρὸς τὴν Τουρκίαν μόνον.

Ἡ δευτέρα ὁδὸς ἦτο νὰ παραταθῆ ἕνα φοβερὸν τέλμα εἰς τὸ ὁποῖον ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ριφθῆ, ὄχι μόνον ἡ Κύπρος, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλλάς.

Βενιζέλος: Δὲν ὑποστήριξα, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ πολεμήσωμεν μὲ τοὺς Ἄγγλους.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος συνεχίζων λέγει: Ἔπρεπεν ὁπωσδήποτε νὰ δοθῇ λύσις εἰς τὸ κυπριακόν, καὶ διὰ νὰ ἀποφευχθοῦν αἱ διεθνεῖς συνέπειαι, αἱ ὁποῖαι θὰ προεκαλοῦντο ἀπὸ μίαν ἀνταραχὴν εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν τῆς Μεσογείου.

Ὁ κυπριακὸς λαὸς ἀπέκτησε πλήρη ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν. Τὸ ἐσωτερικὸν καθεστῶς, εἶναι ἕνα καθεστὼς πραγματικῆς ἐλευθερίας. Μόνον μία μερὶς τῆς αἰθούσης αὐτῆς θλίβεται διὰ τοῦτο: Ἡ ἄκρα ἀριστερά.

Διὰ τὸ θέμα τῶν ἀγγλικῶν βάσεων ὁ κ. Κανελλόπουλος εἶπεν, ὅτι ἡ δοθεῖσα λύσις μόνον τοὺς βουλευτὰς τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς ἐνοχλεῖ.

Καταλήγων ὁ κ. Κανελλόπουλος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ λύσις τοῦ κυπριακοῦ ἀποτελεῖ μέγα γεγονός, τὸ ὁποῖον ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐκτιμᾷ ἰδιαιτέρως. Καὶ εἶναι μέγα διότι ἐθυσιάσθησαν οἱ αἰσθηματισμοὶ χάριν τοῦ πραγματικοῦ συμφέροντος».

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος κ. Ἀλαμανῆς ὁ ὁποῖος ἐπέκρινε τὰς συμφωνίας τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου.

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑΣ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Η ΜΑΡΙΑ ΕΠΙΜΕΝΕΙ ΟΤΙ Ο ΓΕΡΟ-ΠΑΤΡΙΝΟΣ ΤΗΝ ΠΑΡΕΚΙΝΗΣΕΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ

ΕΞΕΤΑΣΘΗ ΚΑΤ' ΑΝΤΙΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ ΜΕ ΤΗΝ ΓΙΑΓΙΑ ΤΗΣ

Συνεχίσθη χθὲς διὰ τετάρτην ἡμέραν ἡ δίκη τῆς φαρμακευτρίας τῆς Ζακύνθου Μαρίας Μιλάνου καὶ τοῦ συγκατηγορουμένου ὡς ἠθικοῦ αὐτουργοῦ Διον. Πατρινοῦ.

Πρῶτος ἐξητάσθη ὁ μάρτυς Ματθαῖος Κωνστ. Γαλανός, ὑπενωμοτάρχης, γραφεὺς τῆς ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς Κατασταρίου. Οὗτος ἀναφέρει ὅτι, ὅταν ἀνάμενε μὲ τὴν Μαρίαν ἔξωθι τῆς οἰκίας της τὴν 15ην Μαρτίου 1958 τοὺς ἀξιωματικοὺς χωροφυλακῆς διὰ νὰ κάνουν ἔρευναν, ἡ κατηγορουμένη αἰφνιδίως διέφυγε τῆς προσοχῆς του καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν της, ἀπὸ τὴν ὁποίαν παρέλαβεν ἕνα μικρὸ δέμα καὶ τὸ ἀπέρριψεν ἀπὸ τὴν κεντρικὴν εἴσοδον εἰς τὸν παρακείμενον κῆπον.

«Τὸ δέμα αὐτό — λέγει ὁ μάρτυς — περιεῖχε μίαν σκόνην, εἰς ἐρώτησίν μου δὲ ἡ Μαρία εἶπεν, ὅτι ἦτο τὸ φαρμάκι ποὺ ἐδηλητηρίασε τὰ θύματά της, μὲ παρεκάλεσε μάλιστα νὰ τὸ ἐξαφανίσω».

Συνεχίζων ὁ μάρτυς λέγει, ὅτι ἡ Μαρία τὸν ἐβεβαίωσεν ἀδιάστως, ὅτι ὁ παπποῦς της τὴν ὠθοῦσε νὰ ρίπτῃ λίγο—λίγο δηλητήριον εἰς τὸ φαγητὸν τῶν γονέων της ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν περιστρόφου. Τοῦ εἶπεν ἐπίσης, ὅτι ὁ γέρο—Πατρινὸς τὴν εἶχε διαφθείρει ἀπὸ τὸ 1953 καὶ ὅτι τῆς εἶχεν ὑποσχεθῆ νὰ τῆς παραχωρήσῃ τὴν περιουσίαν του. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ πρόεδρος καλεῖ τὴν κατηγορουμένην καὶ τῆς ἐπιδεικνύει τὸ μαντήλι ποὺ περιεῖχε τὸ ἀρσενικοῦχον νάτριον.

Πρόεδρος. Μαρία ἀναγνωρίζεις αὐτὸ τὸ δεματάκι;

Κατηγορουμένη. Ναί. Αὐτὸ εἶναι τὸ μαντήλι ποὺ πέταξα ἀπὸ τὸ σπίτι εἰς τὸν κῆπο.

Πρόεδρος. Τί γνωρίζεις διὰ τὰς σχέσεις τῶν κατηγορουμένων;

Μάρτυς. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τῆς Μαρίας κάτι ἐφημολογεῖτο, ἀλλὰ δὲν ἐδίδαμεν σημασίαν, λόγῳ τῆς ἡλικίας τοῦ κατηγορουμένου.

Εἰσαγγελεύς Ὑπῆρχε λόγος νὰ συνοδεύῃ εἰς τὸ σχολεῖον τὴν Μαρίαν ὁ κατηγορούμενος;

Μάρτυς. Ὄχι. Ἀπὸ αὐτὸ τὸ περιστατικὸν ἤρχισαν τὰ σχόλια εἰς τὸ χωριό.

Ἀκολούθως καλεῖται ὁ προταθεὶς ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου μάρτυς ὑπερασπίσεως Ν. Ἀνδρ. Κοῦσκος, ἐτῶν 69, πρόεδρος κοινότητος Κατασταρίου καὶ πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ Πατρινοῦ.

Οὗτος καταθέτει ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μιλάνου ὁ Πατρινὸς ἦτο ὁ μόνος προστάτης τῆς οἰκογενείας, διὰ τὴν ὁποίαν ἐνδιεφέρετο πολύ. Ἐπίσης λέγει, ὅτι, καίτοι ὁ Μιλᾶνος δὲν ἦτο πραγματικὸς υἱός του, ἐν τούτοις κατ' ἐπανάληψιν τὸν εἶχε βοηθήσει οἰκονομικῶς ὅταν, ὅς εἶχε φυλακισθῆ ἐπὶ φόνῳ καὶ διαρρήξει καταστήματος.

«Παρ' ὅλον, συνεχίζει ὁ μάρτυς, ποὺ μὲ τὸν Πατρινὸ δὲν τὰ πηγαίναμε καλὰ διὰ κομματικοὺς λόγους, ἐν τούτοις δὲν μπορῶ νὰ εἰπῶ ὅτι εἶναι κακὸς ἄνθρωπος· τὸ ἀντίθετον συμβαίνει».

Πρόεδρος: Ἂν ἡ Μαρία εἶχε σχέσεις μὲ τὸν κατηγορούμενο θὰ τὸ ἀντελαμβάνετο ἡ γυναῖκα του;

Μάρτυς. Ναί. Αὐτὴ παρὰ τὴν κουφαμάρα της εἶναι τετραπέρατη. Δὲν τὶς ξεφεύγει τίποτε.

Πολιτικὴ ἀγωγή: Πιστεύεις μάρτυς, ὅτι οἱ συγγενεῖς τῆς Καλῆς Μιλάνου ἐνοχοποιοῦν τὸν Πατρινὸ γιὰ νὰ τοῦ πάρουν τὴν περιουσία;

Μάρτυς. Ὄχι. Δὲν μπορῶ νὰ τὸ βεβαιώσω.

Ὑπεράσπισις κατηγορουμένης. Μποροῦσε ἡ Μαρία νὰ συλλάβῃ μόνη της τὰς δηλητηριάσεις;

Μάρτυς: Δὲν ξέρω.

Ὑπεράσπισις κατηγορουμένου: Εἶχε πιστόλι ὁ Πατρινός;

Μάρτυς. Δὲν τὸ πιστεύω. Ἡ ἔρευνα ποὺ ἔκαμε τὸ Τάγμα μὲ εἰδικὸ μηχάνημα δὲν ἔφερε ἀποτέλεσμα. (Ὑπονοεῖ ἐντοπιστὴν ναρκῶν).

Πρόεδρος: Μαρία μὲ πιὸ πιστόλι σὲ ἀπειλοῦσε; Μὲ τὸ δικό του ἢ μὲ τοῦ πατέρα σου;

Κατηγορουμένη: Δὲν ξέρω νὰ εἶχε ὁ πατέρας μου πιστόλι. Ὁ Πατρινὸς μὲ ἀπειλοῦσε καὶ πρὶν πεθάνῃ ὁ πατέρας μου.

Ἀκολούθως καλεῖται ὁ μάρτυς Ἰωάν. Α. Πατρινὸς ἢ Κιάπας, προϊστάμενος τοῦ μονοπωλίου Κατασταρίου. Οὗτος λέγει ὅτι ὁ Πατρινὸς εἶναι καλὸς ἄνθρωπος, ἡ δὲ Μαρία ὀλίγο ἀνισόρροπη.

Εἰσαγγελεύς: Σοῦ ἐφέραν νὰ ὑπογράψῃς μίαν αἴτησιν διὰ τὸ ποιὸν τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῆς Μαρίας;

Μάρτυς: Ναί. Ἀλλὰ οὔτε τὴν διάβασα, ἔβαλα μόνον τὴν ὑπογραφήν μου κοντὰ σὲ πολλὲς ἄλλες. (Ὁ εἰσαγγελεὺς λέγει ὅτι ὑπέγραψαν 58 ἐν ὅλῳ).

Πολιτικὴ Ἀγωγή: Ἔχεις ἱκανὴ τὴν Μαρία νὰ κάνῃ τὶς δηλητηριάσεις;

Μάρτυς: Ὄχι. Ἀλλά, ἔμαθα ὅτι προηγουμένως εἶχον δηλητηριασθῆ κάτι ζῶα. Ἦτο μαζὶ καὶ τὸ σκυλὶ τοῦ πενθεροῦ μου.

Ἐν συνεχείᾳ καλεῖται ὁ Γεώργ. Διον. Σκιαδόπουλος (ἐξώγαμον τέκνον τοῦ κατηγορουμένου μετὰ τῆς Ἀνέττας Σκιαδοπούλου).

Οὗτος λέγει ὅτι ὁ πατέρας του πάντοτε ἐνδιεφέρετο δι' αὐτὸν καὶ τὰ πέντε παιδιά του, διότι αὐτὸς εἶναι πολὺ πτωχός. Δὲν παραδέχεται ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ σχέσιν μὲ τὰς δηλητηριάσεις ὁ Πατρινός, ὄχι διότι εἶναι πατέρας του, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἦτο τὰ ἴδια θὰ κατέθετε.

Ἐν συνεχείᾳ ὑποβάλλονται διάφοροι ἐρωτήσεις εἰς τὸν μάρτυρα καὶ διακόπτεται δι' ὀλίγον ἡ συνεδρίασις.

Ἐπαναληφθείσης τῆς συνεδριάσεως, ὁ κ. εἰσαγγελεὺς καταθέτει εἰς τὸ δικαστήριον τηλεγράφημα τοῦ προέδρου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

Η ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΔΩΛΙΟΝ

Πῶς θὰ ἐπεσκευάζετο πολυτελῶς τὸ Δικαστικὸν Μέγαρον. Ὁ κ. πρόεδος νίπτει τὰς χεῖρας του. Γυμνασιόπαις πρὸ τοῦ Ἀρσακείου

ΤΟ ΠΑΡΑΖΟΥΖΟΥΛΟ ΤΗΣ ΚΥΡΑ-ΠΗΓΗΣ

Εἰς τὸ ἀδηφάγον ἐν περιεργείᾳ ἀκροατήριον τοῦ κακουργιοδικείου ἡ χθεσινὴ διαδικασία προσέφερεν ἕνα θεαματικὸν στοιχεῖον. Ὁ κ. πρόεδρος ἐπέδειξε τὸ ἀνευρεθὲν εἰς τὸ σπίτι τῆς Μαρίας μανδήλι, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε ἀρσενικοῦχον νάτριον, τὸ δηλητήριον ποὺ ἐχρησιμοποίησεν ἡ νεαρὰ φαρμακεύτρια.

***

Μετὰ τὴν ἐπίδειξιν τοῦ τεκμηρίου τούτου ὁ κ. πρόεδρος διακόπτει ἐπ' ὀλίγον, διὰ νὰ πλύνη τὰ χέρια του, ὑπείκων εἰς συστάσεις ποὺ τοῦ διετυπώθησαν πολλαχόθεν. Νομίζω ὅτι ἡ πειστικωτέρα τῶν συστάσεων τούτων ἐγένετο διὰ νοήματος ἀπὸ θέσιν τοῦ ἀκροατηρίου, κάπου ὄπισθεν τῆς ὑπερασπίσεως. Ἦτο κλασσικὴ περίπτωσις . . . ἀοράτου δυνάμεως.

***

Ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα, ὅσο πλησιάζει πρὸς τὸ τέλος της προκαλεῖ περισσότερον ἐνδιαφέρον καὶ μεγαλύτερον συνωστισμὸ περιέργων ἡ δίκη τῆς Μαρίας. Πρὶν νὰ ἀρχίσῃ ἡ συνεδρίασις τῆς Τετάρτης ὁ συνήγορος τοῦ Πατρινοῦ κ. Βασ. Πιλάλης παρατηρεῖ σχετικῶς:

—Ἂν βάναμε εἰσιτήριο, θὰ μαζεύαμε ἀρκετά, γιὰ νὰ ἐπισκευάσουμε τὸ δικαστικὸν μέγαρον.

—Καὶ μάλιστα πολυτελῶς συμπληρώνει ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Μουστάκης.

Ἦταν ἡ μόνη διαπίστωσις εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεράσπισις καὶ κατηγοροῦσα ἀρχὴ συνεφώνησαν ἀπολύτως.

***

Θὰ ἤθελα νὰ σημειώσω σήμερα τὴν ἐξεχωριστὴ θέση δύο γυναικῶν ποὺ ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν δίκην: 1) Ἡ Καλὴ Μιλάνου, ἔχασε τὸν ἄντρα της καὶ τὸ παιδί της ἀπὸ τὸ δηλητήριο ποὺ τοὺς πότισε ἡ κόρη της, ποὺ εὑρίσκεται σήμερα εἰς τὸ ἐδώλιον. Ἡ ἴδια διέφυγεν ὡς ἐκ θαύματος τὸν θάνατον. Εἰς τὴν δίκην παρίσταται ὡς πολιτικῶς ἐνάγουσα. Γι' αὐτὸ ἐξητάσθη ὡς πρώτη μάρτυς, χωρὶς νὰ ὁρκισθῆ. Ἔδωσε τὴν κατάθεσή της ἀπαθῶς, σὰν νὰ ἦταν κατηγορούμενος κάποιος ξένος. Ἡ ὅλη ἐμφάνισή της ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἔδειχνε ἄνθρωπο ποὺ ἔχει ξεκαθαρίσει τὶς σκέψεις καὶ τὰ αἰσθήματά του. Ἡ μόνη της προσπάθεια κατέτεινε εἰς τὸ νὰ πείσῃ τὸ δικαστήριον ὅτι τόσον αὐτή, ὅσον καὶ ὁ ἄντρας της δὲν ὑπωπτεύοντο καθόλου τὴν κακὴ διαγωγὴ τῆς κόρης των, τῆς νεαρᾶς φαρμακευτρίας. 2) Ἡ Κατερίνη Πατρινοῦ. Ἔχασε τὸν γυιό καὶ τὸ ἐγγόνι της. Τὸ ἔγκλημα διεπράχθη ἀπὸ τὴν ἐγγονή της. Ὁ ἄνδρας της σκιαγραφεῖται ὡς ἕνας ἀδίστακτος γυναικᾶς, ποὺ κατήντησε ἐκεῖ ὅπου κατήντησε. Ἐν τούτοις στέκεται στὸ πλευρό του ἀπόλυτα στὴν περιπέτειά του. Δείχνει ὅτι συναισθάνεται εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν τὸ δρᾶμα τῆς οἰκογενείας. Στὴν ἔναρξη τῆς δίκης, ὅταν παρουσιάσθη μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους μάρτυρες ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἦταν ἡ μόνη ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυά της.

***

Οἱ δύο γυναῖκες (νύφη καὶ πεθερα) δὲν μιλᾶνε τώρα. Τὸ ἐβεβαίωσεν ἡ κυρά—Πηγή, (τὴν θυμᾶσθε ἀπὸ χθές;) ποὺ ἀπεδείχθη καλὰ πληροφορημένη σὲ πολλά. Ἡ ἴδια ὅταν ἠρωτήθη τί γνώμη ἔχει γιὰ τὴν μάρτυρα Λευτάκη, (ποὺ ὅταν ἐξητάσθη στὶς περισσότερες ἐρωτήσεις ἀπήντα στερεότυπα μὲ ἕνα «δὲν ξέρω») ἀπήντησε:

—Ποία; ἡ Κόρνενα; Εἶναι ἕνα παραζούζουλο.

***

Ἐπειδὴ κατ' ἐπανάληψιν ἡ κυρά—Πηγὴ ἀνέφερε ποίαν γνώμην ἔχει ὁ κόσμος εἰς τὸ Καταστάρι διὰ τὴν ὑπόθεσιν, ὁ συνήγορος κ. Ἀργυρόπουλος παρατηρεῖ:

—Ἐδῶ δὲν ἤρθαμε γιὰ νὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΠΕΛΟΓΗΘΗ Ο ΜΑΞ ΜΕΡΤΕΝ

ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΕΝΟΧΗΝ ΤΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐπανελήφθη χθὲς ἡ δίκη τοῦ Γερμανοῦ ἐγκληματίου πολέμου Μὰξ Μέρτεν.

Ἡ ἀποδεικτικὴ διαδικασία διαρκέσασα ἐπὶ 16 ἡμέρας, ἐτερματίσθη καὶ περὶ ὥραν 11.30' καλεῖται ὁ κατηγορούμενος Μέρτεν, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ στρατοδικείου λέγει, ὅτι ἤδη, ὅτε ἤκουσεν ὅλας τὰς κατηγορίας δύναται νὰ ἀπολογηθῇ ἐλευθέρως.

Ὁ κατηγορούμενος ἀρχόμενος τῆς θέσεώς του, ἀναφέρει πότε ἐγεννήθη καὶ ὅτι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἀφίχθη εἰς τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου τοῦ 1942.

Πρόεδρος: Πότε σᾶς συνέλαβον οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ διατί;

Κατηγορούμενος: Συνελήφθην ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν, κατόπιν γενικῆς διαταγῆς περὶ συλλήψεως ὅλων τῶν Γερμανῶν ἀξιωματικῶν πολιτικῶν συμβούλων εἰς τὰς κατεχομένας χώρας.

Συνεχίζων ὁ κατηγορούμενος, διευκρινίζει διὰ μακρῶν τὰ τῆς ἀφίξεώς του εἰς Θεσσαλονίκην καὶ καταθέτει διάφορα ἔγγραφα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς δηλώσεώς του ὅτι εἰς Θεσσαλονίκην ἀφίχθη τὸν Αὔγουστον τοῦ 1942 (Σημ. Ἔχει σημασίαν πότε ἀφίχθη ὁ Μέρτεν εἰς Θεσσαλονίκην, διότι ἂν ἀφίχ